Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Centru – Alexandru Ceban
Dosarul nr. 2r-2120/25; PIGD nr. 2-25147875-02-2r-31102025

D E C I Z I E

3 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Natalia Cucu, reprezentată de avocatul Victoria Burduja, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2025, prin care a fost respinsă cererea depusă de Natalia Cucu privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor, Iurie Cucu, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond: La data de 20.10.2025, petiționara Cucu Natalia în interes propriu a depus în instanța de judecată o cerere, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie pentru sine, pentru o perioadă de 90 de zile, împotriva acțiunilor agresorului Cucu Iurie.

Totodată prin cerere a fost solicitat: emiterea ordonanței de protecție pe o perioadă de 90 de zile în favoarea subsemnatei Cucu Natalia, a.n. 11.07.1953, cu aplicarea următoarelor măsuri de protecție, agresorului Cucu Iurie; a-l obliga pe Cucu Iurie de a nu se apropia de locuința sa situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Ialoveni nr. 92/5; a-l obliga pe Cucu Iurie de a sta departe şi a nu se apropia de locul aflării mele respectând distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului de aplicare a măsurilor electronice); a-l obliga pe Cucu Iurie de a nu o contacta telefonic inclusiv prin corespondență poștală, rețele de socializare sau prin orice alt mod; a-l obliga pe Cucu Iurie de a preda arma.

În motivarea cererii, Cucu Natalia a indicat că se află în relații de rudenie cu pârâtul Cucu Iurie, acesta îi este fiu.

Susține că, între aceștia conflictele s-au început înainte de decesul soțului său, în anul 2016, atunci când pârâtul a început să consume regulat alcool şi să-şi manifeste agresiv comportamentul, mai ales prin injurii. La scurt timp după decesul soțului petiționarei, în anul 2022, pârâtul a început să-şi manifeste violența asupra acesteia prin violența fizică, prin îmbrâncire, apucare de mâini, lovire cu capul.

Cucu Natalia, indică că pârâtul este o persoană foarte conflictuală în raport cu aceasta. Menționează că pârâtul consumă alcool regulat, şi deseori aduce acasă bărbați necunoscuți cu care consumă alcool. De mai multe ori Cucu Natalia s-a pomenit cu bărbați străini în stare de ebrietate care dormeau în sufragerie. Cel mai mult însă pârâtul aplică față de ea injuriile şi formele de intimidare.

Afirmă Cucu Natalia că intimidarea sa se manifesta prin: închiderea uşii la casa comună, schimbarea lacătului şi nu îi transmite cheile, o închidea în casă, şi nu îi permitea să iasă.

Pârâtul de asemenea, intimidează petiționara prin deconectarea luminii, deconectarea căldurii. Menționează de asemenea, că soțul acesteia a avut armă, deținută legal. La moment, doar pârâtul cunoaște despre locul aflării acesteia şi are acces la ea. Cucu Natalia are frică pentru viața şi securitatea sa, întrucât pârâtul consumă alcool regulat şi are un comportament agresiv, şi comportamentul său este imprevizibil.

Cucu Natalia evidențiază că pârâtul locuiește în imobilul care le aparține cu drept de proprietate. Cu toate că are ½ cotă parte, pârâtul se consideră stăpânul deplin al casei şi inițiază lucrări de construcție/reparație fără a se consulta.

Mai grav decât atât, susține că pârâtul și-a permis să îi arunce bunurile care îi aparțin. În anul 2023, pârâtul fiind în stare de ebrietate, s-a lovit de hota (pe care o procurase recent din banii săi proprii), s-a enervat, a scos hota şi a dus-o la gunoi. La fel, în același an, pârâtul a dăruit unui prieten de al său, frigiderul pe care Cucu Natalia l-a procurat, la fel fără a întreba. La rugămintea acesteia, de a-i întoarce bunurile, pârâtul i-a spus că el este stăpânul casei şi el decide. Recent, după ce a revenit de la odihnă, a descoperit că pârâtul împreună cu concubina sa, i-au distrus unul dintre tablourile pe care le-a achiziționat din România.

Cucu Natalia invocă că a apelat de mai multe ori la 112 pentru a obține protecție. De multe ori pârâtul a achitat amendă pentru acțiunile sale.

Ultimul incident de violență fizică a avut loc la 06 august 2025. În acea seară Cucu Natalia s-a adresat pârâtului şi soției sale, cu rugămintea de a nu folosi produsele alimentare procurate de ea. Această rugăminte, pârâtul fiind în stare de ebrietate, a interpretat-o foarte agresiv. A apucat-o de mâini, și s-a năpustit asupra ei, lovind-o cu forță cu capul în frunte. A sunat la 112, iar în privința pârâtului a fost emis Ordinul de restricție de urgență nr. 70, pe un termen de 10 zile şi a fost intentat proces contravențional în baza art. 78[1] Cod Contravențional.

Ultimele incidente de violență psihologică au avut loc în perioada 10-19 octombrie. Atunci când Cucu Natalia a revenit de la odihnă, şi s-a răcit brusc afară. Problemele iarăși s-au început, din cauza divergențelor cu conectarea la căldură. Pârâtul a avertizat-o că nu va conecta gazul, pentru că el la etajul său are sobă şi se va încălzi cu lemne. Cucu Natalia a decis să își procur aparate de aer condiționat. În seara de 16.10.2025 când aceste aparate au fost instalate, pârâtul a decis să facă focul în sobă pe etajul său. Ceva nu a mers, şi casa s-a umplut cu fum, până la acel moment pârâtul în loc să aerisească încăperea sa, pârâtul a deschis uşa comună care desparte etajul Nataliei Cucu de al său, pentru ca fumul să vină şi la aceasta. Apoi, în timpul nopții, pârâtul a scos aparatul de aer condiționat din priză. La rugămintea acesteia de a nu-i atinge bunurile, pârâtul iarăși a agresat-o verbal cu cuvinte necenzurate. La 18.10.2025 Cucu Natalia a apelat la 112, întrucât pârâtul a început să o agreseze verbal. Pârâtul îi repetă de nenumărate ori că el o va determina să părăsească casa.

Menționează Cucu Natalia, că drept urmare a situațiilor conflictuale dar şi a comportamentului violent și agresiv al pârâtului aceasta are o senzație de frică continuă. Nu poate să doarmă noaptea, în primul rând din cauza gălăgiei pe care o face pârâtul, dar de asemenea şi din cauza că se teme că pârâtul poate să vină şi să se răfuiască.

Din cauza violenței la care a fost supusă, amenințările din partea agresorului, frica de violențele ulterioare, continuă să se afle într-o situație vulnerabilă. Este în continuare supusă riscului de a fi lovită, îmbrâncită şi mai grav, omorâtă.

Solicită această ordonanță pentru a primi protecție de un astfel de comportament agresiv, este epuizată psihologic de atâtea certuri şi înjosiri. Dorește să fie în siguranță și să poată dormi

fără frică.

În drept, Cucu Natalia își întemeiază acțiunea în baza Codului de Procedura Civilă Capitolul XXII2 Aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie art. 278 3 - 278 9 precum și în baza Legii cu privire la combaterea şi prevenirea violenței în familie nr.45 din data de 01.03.2007.

În ședința de judecată, atât reprezentantul petiționarei Cucu Natalia, avocatul Burduja Victoria, cât și petiționara Cucu Natalia au susținut cererea înaintată, solicitând admiterea integrală a acesteia, cu aplicarea măsurilor de protecție solicitate. Cucu Natalia a confirmat parțial cele invocate în cererea de chemare în judecată, confirmând faptul că ultima agresare fizică (îmbrânceală) ar fi avut loc la datat de 06 august 2025, iar agresiunea verbală și psihologică are loc practic sistematic când feciorul consumă alcool. A mai confirma reclamanta că certurile sau intensificat în toamna aceasta când a inițiat o acțiune civilă cu referire la dreptul de proprietate asupra casei.

În ședința de judecată, atât reprezentantul agresorului Cucu Iurie, avocatul Ursu Gheorghe, cât și agresorul Cucu Iurie au solicitat respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, Cucu Iurie a declarat în fața instanței că nu a agresat-o fizic pe mama sa, dar a recunoscut că în cadrul certurilor cu ea folosește cuvinte necenzurate.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2025, a fost respinsă cererea depusă de Natalia Cucu privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor, Iurie Cucu.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 23 octombrie 2025 Natalia Cucu, reprezentată de avocatul Victoria Burduja, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2025, prin care a fost respinsă cererea depusă de Natalia Cucu privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor, Iurie Cucu.

În argumentarea recursului declarat, partea recurentă a reiterat circumstanțele de fapt și drept indicate în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție, respectiv a menționat caracterul neîntemeiat al încheierii primei instanțe, bazat pe aprecierea eronată a faptelor constatate.

Invocând prevederile art. 8 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art.278/6 alin. (1), (3) și (4) CPC, art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, nemijlocit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pretinde că, pentru a preîntâmpina pericolul ce planează asupra securității, sănătății și bunăstării personale, asupra vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a victimei Cucu Natalia, se impune necesitatea, în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr- 45 din 01.03.2007 anumite restricții în privința agresorului Cucu Iurie.

În conformitate cu art.278 art.427 lit. c) CPC, solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2o/pr- 422/2025 din 21 octombrie 2025 cu soluționarea problemei în fond și admiterea integrală a cererii victimei Cucu Natalia privind aplicarea măsurilor de protecţie împotriva acţiunilor agresorului Cucu Iurie.

III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Ținând cont de faptul că, încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central a fost pronunțată la 21 octombrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 23 octombrie 2025,

Colegiul civil constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul şi să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate,

vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar; **violenţă economică** - privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar;

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiția de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcute de părți în fața instanței de fond și în recurs, Colegiul civil constată după cum urmează:

În ședința de judecată s-a constatat că – Natalia Cucu este mama lui Iurie Cucu, membri ai familiei care dispun de locuință comună, respectiv aceștia sunt subiecți ai violenței în familie, în sensul art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

În continuare, în cadrul ședinței de judecată, instanța de fond, examinând cererea, nu a stabilit din lucrările dosarului și probatoriul administrat iminența unui pericol real în raport cu pretinsa victimă, cu referire la comiterea de către agresorul Cucu Iurie a faptelor de violență în familie.

În ceea ce privește argumentele petiționarei Cucu Natalia precum că, la caz, de către agresorul Cucu Iurie a fost aplicată violență domestică, manifestată prin violență psihologică, fizică și economică, prima instanță a conchis asupra faptului că sunt pasibile de respins ca fiind lipsite de suport probant.

În continuare, instanța de fond, audiind părțile, analizând materialele cauzei cât și vizualizând materialul video prezentat de către Cucu Natalia, a constatat că între Cucu Natalia și feciorul acesteia Cucu Iurie există relații tensionate familiale, acestea fiind condiționate de disputele privind convieţuirea și partajul casei, cât și alegerea de către fiu a soției), manifestate prin limbaj indecent a feciorului Cucu Iurie.

În același timp, instanța de fond nu a constatat o agresivitate majoră (inclusiv în discuțiile de pe înregistrările video) din partea pretinsului agresor, care ar putea eventual degenera în acte de violență, iar în rezultatul analizei comportamentului recurentei în cadrul acelorași discuții de pe înregistrările video, nu a constatat că aceasta ar fi fost afectată psihologic de comportamentul feciorului, în măsura în care ar fi putut fi puse în pericol viața și sănătatea acesteia.

În același context, instanța de fond a concluzionat asupra faptului că în comportamentul lui Cucu Iurie nu se atestă acțiuni intenționate în vederea comiterii unor acte de violență în raport cu victima, care ar condiționa intervenția instanței de judecată, adică nu a constatat existenţa unui risc real şi imediat, prin care poate fi pusă în pericol viaţa şi sănătatea victimei.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii recurate, reieșind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii judecătorești şi care ar constitui temei casare, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul ca fiind neîntemeiat.

Or, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie, deoarece declarațiile Nataliei Cucu cu privire la pretinsele acțiuni de violență psihologică **nu sunt suficiente pentru a forma convingerea unui observator obiectiv că persistă un pericol iminent de comitere a violenței care să pună în pericol viaţa, sănătatea şi integritatea persoanei, instanța de recurs consideră legală și întemeiată concluzia primei instanțe în acest sens**.

În continuare, în ceea ce privește alegațiile Nataliei Cucu, referitoare la aplicarea violenței psihologice asupra sa, din care rezultă că acesta indică la circumstanțele în care fiul Cucu Iurie o numește cu cuvinte necenzurate, în baza circumstanțelor de fapt constatate în baza materialelor cauzei, cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată și raportate la explicațiile făcute de către ambele părți în ședință de judecată, se constată că nu au fost prezentate probe pertinente și **concludente care să confirme existența unei situații critice** în sensul expus la art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007.

Astfel, se constată că, recurentul nu a demonstrat în prima instanță existența violenței psihologice, ca formă a violenței în familie în sensul reglementat la art. art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie nr. 45-XVI din 1 martie 2007.

Or, spre deosebire de violența fizică pentru care legiuitorul a reglementat caracterul suficient al declarației independente a victimei în cazul pericolului iminent de comitere a violenței fizice, în situațiile de violență psihologică o astfel de declarație nu este suficientă. Violența psihologică, în condițiile legi, poate fi exteriorizată prin diferite forme însă victima urmează să demonstreze aceste acte de violență, context în care Cucu Natalia nu a confirmat pretențiile prin prezentarea probelor de rigoare în corespundere cu regulile probațiunii

reglementate la art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Cu referire la utilizarea cuvintelor injurioase, prima instanță a concluzionat asupra faptului că, deși Cucu Iurie a utilizat unele expresii la adresa mamei sale, de către Cucu Natalia nu au fost prezentate probe ce ar confirma caracterul repetitiv al acestora **și nemijlocit impactul unui asemenea comportament**.

Astfel, Colegiul reține caracterul întemeiat a concluziilor primei instanțe, care statuează asupra faptului că, existența unor neînțelegeri între mamă și fiu referitoare la anumite aspecte ale vieții comune sau legate de proprietate nu determină în mod iminent calificarea acestora drept violență psihologică.

La fel, se constată că, declarațiile Nataliei Cucu cu privire la distrugerea bunurilor și deteriorarea interiorului locuinței nu sunt confirmate prin probe pertinente, utile și concludente.

Astfel, circumstanțele la care indică Cucu Natalia nu pot fi încadrate în forma violenței psihologice în sensul reglementat de Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie.

În continuare, referitor la alegațiile recurentului, care invocă violența economică, ca manifestare a agresiunii din partea fiului Cucu Iurie, la fel, se constată lipsa probelor pertinente și concludente și a argumentării plauzibile.

Or, în sensul Legii nr. 45 din 1 martie 2004, violență economică constituie privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar – circumstanțe de fapt care nu au fost constatate în privința familiei respective.

Mai mult, nu orice dezacord al membrilor familiei cu privire la exercitarea drepturilor de posesie, folosință și dispoziție asupra bunurilor comune, poate fi calificat drept violenţă economică.

Astfel, deoarece instituția aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie a fost reglementată pentru a preveni şi combate violenţa în familie, iar ordonanța de protecție reprezintă un instrument juridic, elaborat cu scopul protecției victimelor violenței în familie pentru situațiile excepționale, critice care pot apărea între membrii de familie, este inadmisibilă dispunerea arbitrară a arbitrare a unor măsuri cu caracter excepțional care au consecințe directe asupra exercitării libere a drepturilor persoanei.

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt constatate la prevederile legale aplicabile, Colegiul constată că nu este admisibil şi necesar amestecul statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată şi de familie a părților, în circumstanțele în care Cucu Natalia nu a demonstrat că Cucu Iurie a manifestat un comportament în urma căruia ar fi supus unui pericol iminent pe viitor pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică, care ar impune intervenţie în regim de urgență cu aplicarea măsurilor de protecție.

În același timp, este întemeiat a respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului care pretinde nemotivarea încheierii judecătorești, or, reieșind din circumstanțele constatate de prima instanță, motivele și concluziile instanței la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de

protecție, Colegiul conchide că încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată.

În rest, instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de către Cucu Natalia și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 octombrie 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Cucu Natalia.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2025, prin care a fost respinsă cererea depusă de Natalia Cucu privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor, Iurie Cucu.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan